

18 Νοεμβρίου 1992

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ZENIOS CLOSURES LTD,

Εφεσείων,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5207).

Οχληρία κατά παράβαση των άρθρων 91(στ)(ι), 94 και 129 του περί Δήμων Νόμου 1985 (Νόμος αρ. 111 του 1985).

Υπεπιτροπές οργάνων δημοσίου δικαίου (delegated legislation) — Ανάθεση εξειδικευμένων εξουσιών σε τέτοιες υπεπιτροπές — Δημοτικές Υπεπιτροπές — Κατά πόσο έχουν κατά νόμο εξουσία ή αρμοδιότητα ή μπορούν να υποκαταστήσουν το Δημοτικό Συμβούλιο στη λήψη αποφάσεων.

5

Λέξεις και Φράσεις — "Συμβούλιο".

Η εφεσείουσα εταιρεία βρέθηκε ένοχη για οχληρία γιατί λειτουργούσε εργοστάσιο κατά τρόπο επιβλαβή στην υγεία και/ή επιζήμιο για τις ανέσεις της περιοχής κατά παράβαση των πιο πάνω άρθρων του περί Δήμων Νόμου 1985. Εφεσίβαλε την καταδίκη της για τον λόγο ότι η Κατηγορούσα Αρχή ήγειρε δικαστικά μέτρα για άρση της οχληρίας χωρίς προηγουμένως να είχε εξασφαλισθεί η έγκριση του Δημοτικού Συμβουλίου σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου και εισηγήθηκε ακυρότητα της όλης διαδικασίας και/ή απαλλαγή της.

10

15

Σύμφωνα με τη δοθείσα μαρτυρία, μετά τη λήψη παραπόνου για οχληρία και επιτόπια εξέταση του θέματος η Επιτροπή Υγείας και Περιβάλλοντος του Δήμου Λεμεσού αφού ικανοποιήθηκε για την ύπαρξη οχληρίας εξουσιοδότησε την επίδοση γραπτής ειδοποίησης για άρση η οποία ανέφερε ρητά ότι δίδεται με βάση το άρθρο 92 του περί Δήμων Νόμου 1985 και ότι σε περίπτωση μη συμμόρφωσης θα ακολουθηθούν οι διαδικασίες που προβλέπονται στον περί Δήμων Νόμο και Δημοτικούς Κανονισμούς.

20

25

Το πρωτόδικο Δικαστήριο εξέφρασε την άποψη ότι για την τήρηση των υπολοίπων θεμάτων τα οποία προηγούνται της λήψης δικαστικών μέτρων - με εξαίρεση την επίδοση ειδοποίησης για άρση της ισχυριζόμενης οχληρίας - δεν είναι αναγκαία η προσκόμιση μαρτυρίας λόγω του ότι συνιστούν διαδικαστικά θέματα. Στη συνέχεια προχώρησε στην εξέταση του θέματος κατά πόσο υπήρξε

30

5 συμμόρφωση με τις πρόνοιες του Νόμου από την προσκομιθείσα μαρτυρία της Κατηγορούσας Αρχής. Το ερώτημα που εγείρετο ήταν κατά πόσο η Επιτροπή Υγείας και Περιβάλλοντος του Δήμου
 10 Λεμεσού μπορεί να υποκαταστήσει το Δημοτικό Συμβούλιο το οποίο σύμφωνα με το άρθρο 92 πρέπει να ικανοποιηθεί για την ύπαρξη οχληρίας. Σύμφωνα με το πρωτόδικο Δικαστήριο το θέμα της ύπαρξης ή μη εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής καλύπτεται από το τεκμήριο της νομιμότητας στο άρθρο 48 του Νόμου. Αναφορικά με την εκ των υστέρων έγκριση του Δημοτικού Συμβουλίου των πράξεων της Επιτροπής η οποία εξουσιοδοτήθηκε νόμιμα να επιλαμβάνεται θεμάτων οχληρίας και να επιδίδει σχετικές ειδοποιήσεις το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι είναι ικανοποιητική χωρίς την ανάγκη υποβολής για έγκριση της ίδιας της εξουσιοδοτημένης ανωτέρω πράξης. Για τους λόγους αυτούς απεφάνθη ότι η αρμόδια αρχή τήρησε τις προϋποθέσεις που θέτει ο Νόμος και απέρριψε την εισήγηση της υπεράσπισης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο επέτρεψε την έφεση ακυρώνοντας την πρωτόδικη απόφαση και απεφάνθη ότι:

1. Το εδάφιο 3 του άρθρου 45 του Νόμου καθορίζει με σαφήνεια ότι οι πράξεις και εργασίες οποιασδήποτε επιτροπής που συστήνεται κάτω από το εδάφιο 1 του ίδιου άρθρου θα υποβάλλονται στο Συμβούλιο για έγκριση.
2. Η λήψη δικαστικών μέτρων προς εξασφάλιση διατάγματος κάτω από το άρθρο 93.(1) (β) του Νόμου δεν άρχισε με απόφαση του Συμβουλίου γιατί η απόφαση της Επιτροπής για λήψη δικαστικών μέτρων δεν υποβλήθηκε στο Συμβούλιο για έγκριση, όπως επίσης και το Συμβούλιο δεν επήρε την απόφαση για την εξασφάλιση του διατάγματος κάτω από το άρθρο 93(1)(β) του Νόμου.
3. Το όργανο το οποίο "ικανοποιήθηκε για την ύπαρξη οχληρίας" και αποφάσισε τη δίωξη δεν ήταν αυτό που σύμφωνα με το άρθρο 92 του Νόμου είχε αρμοδιότητα. Για τον λόγο αυτό διαφοροποιείται η παρούσα υπόθεση από τις υποθέσεις που επικαλέστησαν οι εφεσβλήτοι αναφορικά με το τεκμήριο της νομιμότητας.
4. Δεν υπήρξε η προϋπόθεση ότι το αρμόδιο όργανο που ήταν το Δημοτικό Συμβούλιο ικανοποιήθηκε ως προς τα δεδομένα της υπόθεσης και ότι αυτά δικαιολογούσαν την καταχώρηση ποινικής δίωξης όπως έγινε φανερό από τις απαντήσεις των μαρτύρων στην αντεξέταση κι' έτσι το τεκμήριο της αρμοδιότητας ανατράπηκε πριν το κλείσιμο της υπόθεσης για την Κατηγορούσα Αρχή. Χωρίς αμφιβολία οι διατάξεις των άρθρων 92 και 93(1)(β) του Νόμου θέτουν προϋποθέσεις ουσιαστικής φύσεως και όχι διαδικασίας.

Η έφεση επιτρέπεται. Η πρωτόδικη απόφαση ακυρώνεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Ioannou & Another ν Police (1958) 23 C.L.R. 266

Price ν Humphries (1958) 2 All E.R. 725

R ν Clerkenwell Magistrate ex parte D.P.P. [1984] 2 All E. R. 193.

Έφεση εναντίον Καταδίκης.

5

Έφεση εναντίον της καταδίκης από Zenios Closures Ltd οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 28/9/1989 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 1494/89) στην κατηγορία της οχληρίας κατά παράβαση των άρθρων 91 (στ) (ι), 94 & 129 και καταδικάστηκε από Κληρίδη, Ε.Δ. σε £200.- πρόστιμο και διετάχθη να άρει την οχληρία μέσα σε (6) έξι μήνες από 28.9.89. Καταδικάστηκε επίσης σε £300.- έξοδα.

10

B. Ταπακούδης, για τους εφεσείοντες.

M. Κυπριανού με X. Μαλαχτό, για τους εφεσίβλητους.

15

Cur. adv. vult.

A. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωση την απόφαση του Δικαστηρίου. Η εφεσείουσα εταιρεία βρέθηκε ένοχη για οχληρία κατά παράβαση των άρθρων 91(στ)(ι), 94 και 129 του περί Δήμων Νόμου 1985 (Νόμος αρ. 111 του 1985), στη συνέχεια ο Νόμος, γιατί λειτουργούσε εργοστάσιο κατά τρόπο επιβλαβή στην υγεία και/ή επιζήμιο για τις ανέσεις της περιοχής.

20

Η έφεση στρέφεται εναντίον της καταδίκης και ηγήθηκε ο νομικός λόγος ότι δεν υπήρξε συμμόρφωση από την Κατηγορούσα Αρχή με τις πρόνοιες του Νόμου γιατί η Επιτροπή Υγείας που φαίνεται να εξουσιοδότησε τη δίωξη, δεν είχε αρμοδιότητα να αποφασίσει και να λάβει δικαστικά μέτρα για άρση της οχληρίας, αλλά έπρεπε προηγουμένως να είχε εξασφαλιστεί η έγκριση του Δημοτικού Συμβουλίου.

25

30

5 Από τα γεγονότα προκύπτει ότι ο Υγειονομικός Επιθεωρητής του Δήμου Λεμεσού, αφού πληροφορήθηκε περί της ισχυριζόμενης οχληρίας παρέπεμψε το θέμα στην Επιτροπή Υγείας και Περιβάλλοντος του Δήμου, η οποία έχει αρμοδιότητα να επιλαμβάνεται περιπτώσεων οχληρίας. Αυτή αποφάσισε να σταλεί στην εφεσείουσα σχετική έγγραφη ειδοποίηση με βάση το άρθρο 92 του Νόμου προς άρση της οχληρίας και σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με 10 την ειδοποίηση εντός της καθορισμένης προθεσμίας, να ληφθούν δικαστικά μέτρα. Η σχετική ειδοποίηση υπογράφηκε από τον Υγειονομικό Επιθεωρητή του Δήμου. Η οχληρία εξακολούθησε να υφίσταται και μετά τη λήξη της προθεσμίας. Προς επίλυση του προβλήματος έγινε σύσκεψη στο Δημαρχείο στην παρουσία του Δημάρχου, δημοτών 15 και άλλων παραγόντων.

Ακολούθησε η λήψη δικαστικών μέτρων.

Στην απόφασή του το πρωτόδικο Δικαστήριο ανέφερε τα ακόλουθα όσον αφορά εισήγηση του δικηγόρου του κατηγορούμενου.

20 "Έχοντας υπ' όψη τες πιο πάνω εκτεθείσες νομικές αρχές οι οποίες σχετίζονται με το υπό εξέταση θέμα και τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης έχω καταλήξει στα εξής συμπεράσματα:

25 I. Η διαδικασία η οποία προβλέπεται στο Άρθρο 92 του Περί Δήμων Νόμου από το στάδιο της λήψης πληροφορίας αναφορικά με την ύπαρξη οχληρίας μέχρι την επίδοση ειδοποίησης άρσης οχληρίας, συνιστά διαδικαστικό θέμα για το οποίο δεν είναι αναγκαίο όπως προσκομισθεί μαρτυρία από την οποία να καταδεικνύεται 30 ότι ακολουθήθηκε η διαδικασία αυτή από την Αρμόδια Αρχή.

35 2. Η προϋπόθεση η οποία τίθεται στο άρθρο 92 σχετικά με επίδοση Ειδοποίησης για άρση ισχυριζόμενης οχληρίας στην Κατηγορούμενη εταιρεία πριν από την λήψη δικαστικών μέτρων, πιστεύω ότι συνιστά μια

υποχρέωση της αρμόδιας αρχής, η συμμόρφωση προς την οποία πρέπει να καταδεικνύεται στο Δικαστήριο με την προσκόμιση κατάλληλης μαρτυρίας. Η άποψη αυτή ενισχύεται, εκτός από τις εκτεθείσες αρχές της νομολογίας και από τα ακόλουθα στοιχεία τα οποία πηγάζουν από τις πρόνοιες του ίδιου του Περί Δήμων Νόμου:

α. Σύμφωνα με το άρθρο 93(1)(β), του Νόμου η λήψη δικαστικών μέτρων για οχληρία μπορεί μόνο να αρχίσει, σε περίπτωση κατά την οποία πρόσωπο στο οποίο επιδόθηκε Ειδοποίηση με βάση το άρθρο 92, παραλείψει να συμμορφωθεί με οποιαδήποτε απαίτηση σ' αυτήν, εντός της καθοριζόμενης προθεσμίας.

β. Σύμφωνα με το άρθρο 94 του Νόμου, το οποίο δίδει στο Δικαστήριο την εξουσία για έκδοση διατάγματος αναφορικά με οχληρία, αναφέρει ότι το Δικαστήριο εκδίδει διάταγμα εναντίον προσώπου, με το οποίο απαιτείται απ' αυτόν όπως συμμορφωθεί προς όλες ή οποιεσδήποτε των απαιτήσεων της ειδοποίησης, ή άλλως να άρει την οχληρία.

Το αναπόφευκτο συμπέρασμα το οποίο προκύπτει από τις πρόνοιες των πιο πάνω άρθρων δεν μπορεί να είναι άλλο παρά ότι πρέπει να τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου μαρτυρία για την επίδοση της ειδοποίησης και ασφαλώς για το ακριβές περιεχόμενο της, ούτως ώστε το Δικαστήριο να είναι σε θέση:

1. Να γνωρίζει ποιες ήσαν οι απαιτήσεις της ειδοποίησης με την οποία δινόταν σε κατηγορούμενο η ευκαιρία να συμμορφωθεί, και ότι πράγματι του δόθηκε η ευκαιρία.

2. Να αποφασίσει κατά πόσο ο κατηγορούμενος συμμορφώθηκε ή όχι με αυτές στην καθοριζόμενη προθεσμία, γεγονός το οποίο θα συνιστούσε πιθανή υπεράπωση ή εμπόδιο στην λήψη δικαστικών μέτρων.

3. Να γνωρίζει το Δικαστήριο ποιες είναι οι απαιτήσεις που τέθηκαν στην Ειδοποίηση, οι οποίες ενδεχόμενα ειδικά θα περιλήφθούν σε διάταγμα το οποίο θα εκδώσει σε περίπτωση στοιχειοθέτησης της ενοχής του κατηγορούμενου.

Συνοπτικά, μπορεί να λεχθεί ότι η ανυπαρξία μαρτυρίας για την επίδοση και το περιεχόμενο Ειδοποίησης άρσης οχληρίας, θα έθετε το Δικαστήριο σε πραγματική αδυναμία εφαρμογής των προνοιών του Νόμου σε σχέση με Οχληρίες.

Σε περίπτωση κατά την οποία η εκφρασθείσα ανωτέρω άποψη μου ότι για την τήρηση των υπόλοιπων θεμάτων τα οποία προηγούνται της λήψης δικαστικών μέτρων δεν είναι αναγκαία η προσκόμιση μαρτυρίας, δεν είναι ορθή, θα προχωρήσω στο να εξετάσω κατά πόσο από την προσκομισθείσα μαρτυρία της κατηγορούσας αρχής, έχει καταδειχθεί συμμόρφωση με τις πρόνοιες του Νόμου.

Το πρώτο ερώτημα το οποίο τίθεται είναι κατά πόσο η Επιτροπή Υγείας & Περιβάλλοντος του Δήμου, η οποία επιλήφθηκε του θέματος της ισχυριζόμενης οχληρίας μπορεί να υποκαταστήσει το Δημοτικό Συμβούλιο το οποίο σύμφωνα με το άρθρο 92 πρέπει να ικανοποιηθεί για την ύπαρξη οχληρίας.

Σύμφωνα με τη δοθείσα μαρτυρία στο θέμα τούτο, η οποία δεν αμφισβητήθηκε, μετά την λήψη παραπόνου για οχληρία και εξέταση του θέματος επιτόπου από τον Μ.Κ.1, αυτός έθεσε το θέμα στην Επιτροπή Υγείας και Περιβάλλοντος του Δήμου, η οποία αφού το εξέτασε σε συνεδρία της ικανοποιήθηκε ότι υπήρχε οχληρία και εξουσιοδότησε την επίδοση γραπτής ειδοποίησης για άρση. Ακολούθως επιδόθηκε στην εταιρεία η ειδοποίη-

ση, η οποία φέρεται ότι εκδόθηκε από τον Δήμο Λεμε-
 σού και όχι την ίδια την Επιτροπή. Η ειδοποίηση ρητά
 αναφέρει ότι δίδεται με βάση το άρθρο 92 του Περί
 Δήμων Νόμου 1985 και ότι σε περίπτωση μη συμμόρ- 5
 φωσης με την ειδοποίηση στην προθεσμία που καθορί-
 ζεται θα ακολουθηθούν οι διαδικασίες που προβλέπο-
 νται στον Περί Δήμων Νόμο και τους Δημοτικούς
 Κανονισμούς. Σύμφωνα ακόμα με την μαρτυρία του
 ίδιου μάρτυρα, η Επιτροπή Υγείας & Περιβάλλοντος 10
 είναι εξουσιοδοτημένη να επιλαμβάνεται περιπτώσεων
 οχληριών και να εξουσιοδοτεί επιδόσεις ειδοποιήσεων.
 Όπως δε κατάθεσε ο Μ.Κ.5 ο ίδιος είναι εξουσιοδοτη-
 μένος από τον Δήμαρχο, όπως επιδίδει ειδοποιήσεις
 για άρση οχληριών. Το θέμα της ύπαρξης ή μη εξουσίας 15
 εκ μέρους της Επιτροπής αυτής όπως επιληφθεί του
 επίδικου θέματος και κατά τον τρόπο με τον οποίον το
 επιλήφθηκε, δύναται να λεχθεί ότι καλύπτεται από το
 τεκμήριο νομιμότητας το οποίο ειδικά προνοείται στο
 άρθρο 48 του Νόμου το οποίο έχει ως εξής:

Από τον συνδυασμό του λεκτικού των άρθρων 45(Ι)
 και 48 του Νόμου, την αποδεκτή μαρτυρία στο θέμα
 τούτο και τις γενικές αρχές που διέπουν την ανάθεση
 εξειδικευμένων εξουσιών σε υπεπιτροπές οργάνων δη- 25
 μοσίου δικαίου (delegated legislation) πιστεύω ότι μπο-
 ρεί με ασφάλεια να λεχθεί ότι τηρήθηκαν ή τεκμαίρεται
 ότι έχουν τηρηθεί οι προϋποθέσεις του Νόμου.

Αναφορικά προς το θέμα της εκ των υστέρων έγκρι-
 σης του Συμβουλίου των πράξεων επιτροπής, είμαι πε- 30
 πεισμένος ότι εφ' όσον νόμιμα εξουσιοδοτήθηκε η επι-
 τροπή να επιλαμβάνεται των θεμάτων οχληριών και της
 εξουσιοδότησης έκδοσης και επίδοσης σχετικών ειδο-
 ποιήσεων τούτο είναι ικανοποιητικό χωρίς την ανάγκη
 υποβολής για έγκριση της ίδιας της εξουσιοδοτημένης 35
 ανωτέρω πράξης. Για τους λόγους τούτους ευρίσκω ότι
 έχουν τηρηθεί είτε πραγματικά είτε εκ τεκμηρίου, από
 την αρμόδια αρχή, οι προϋποθέσεις τις οποίες θέτει ο

Νόμος προτού αρχίσει η παρούσα διαδικασία.

5 Η εισήγηση της υπεράσπισης για ακυρότητα της όλης διαδικασίας και η απαλλαγή της κατηγορουμένης εταιρείας για τον λόγο που εξηγήθηκε ανωτέρω δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή."

Οι σχετικές πρόνοιες του Νόμου που αφορούν την παρούσα περίπτωση είναι οι πιο κάτω:

Το άρθρο 92 του Νόμου προβλέπει τα ακόλουθα:

10 "Αμα τη λήψει οιασδήποτε πληροφορίας αναφορικάς προς την ύπαρξιν οχληρίας, το συμβούλιον, εάν ικανοποιηθή δια την ύπαρξιν οχληρίας, επιδίδει δια του δημάρχου, ή ως αυτός ήθελεν ορίσει, ειδοποίησιν - -"

Το άρθρο 93(1)(β) αναφέρει ότι:

15 " - - - το συμβούλιον:

(β) δύναται να προβεί εις την λήψιν δικαστικών μέτρων προς εξασφάλισιν διατάγματος - - -"

Το άρθρο 2 του Νόμου δίδει τον ακόλουθο ορισμό στη λέξη "συμβούλιον".

20 "2. Εις τον παρόντα Νόμον, εκτός εάν εκ του κειμένου προκύπτει αντίθετος έννοια -

25 'συμβούλιον' σημαίνει το συμβούλιον οιοδήποτε δήμου, το συσταθέν συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος Νόμου και περιλαμβάνει επίσης δημοτικήν επιτροπήν διοριζομένην δυνάμει του παρόντος Νόμου."

Είναι φανερό από τον πιο πάνω ορισμό ότι θα μπορούσε μια δημοτική επιτροπή που διορίζεται κάτω από το Νόμο να θεωρείται ότι αποτελεί το Συμβούλιο και κατ'

επέκταση ότι έχει τις εξουσίες αυτού, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει αντίθετη έννοια.

Το άρθρο 45 προβλέπει τα ακόλουθα:

"45.(1) Το συμβούλιον δύναται, από καιρού εις καιρόν, να διορίζει εκ των μελών του συμβουλίου ή εξ άλλων προσώπων τοιαύτας άλλας επιτροπές είτε ειδικάς είτε γενικές και συνισταμένες εκ τοιούτου αριθμού προσώπων ως το συμβούλιον ήθελε θεωρήσει προσήκοντα, δι' οιονδήποτε σκοπόν, ο οποίος κατά την γνώμην του συμβουλίου θα ετύγχανε καλύτερας ρυθμίσεως ή διαχειρίσεως δια μιας επιτροπής: 5 10

(2) -----

(3) Αι πράξεις και εργασίαι οιασδήποτε τοιαύτης επιτροπής υποβάλλονται εις το συμβούλιον δι' έγκρισιν. 15

-----"

Σύμφωνα με την πιο πάνω διάταξη το Συμβούλιο μπορεί να συστήσει επιτροπές είτε ειδικές είτε γενικές για οποιοδήποτε σκοπό, ο οποίος κατά τη γνώμη του θα μπορούσε να ρυθμιστεί καλύτερα ή να τύχει καλύτερης διαχείρισεως από μια επιτροπή. Το εδάφιο όμως 3 με σαφήνεια καθορίζει ότι οι πράξεις και εργασίες οποιασδήποτε τέτοιας επιτροπής που συστήνεται κάτω από το εδάφιο 1, υποβάλλονται στο Συμβούλιο για έγκριση. 20 25

Είναι φανερό λοιπόν ότι η λήψη δικαστικών μέτρων προς εξασφάλιση διατάγματος κάτω από το άρθρο 93.1(β) που παρατέθηκε πιο πάνω δεν άρχισε με απόφαση του Συμβουλίου γιατί η απόφαση της Επιτροπής να προβεί στη λήψη μέτρων κάτω από τα άρθρα 91(στ)(1), 94 και 129 του Νόμου, δεν υποβλήθηκε στο Συμβούλιο για έγκριση, όπως επίσης και το Συμβούλιο δεν επήρε την απόφαση για 30

2 Α.Α.Δ. Zenios Closures Ltd v. Δήμου Λεμεσού Α. Λοΐζου, Πρ.
την εξασφάλιση διατάγματος κάτω από το άρθρο 93(ι)(β)
του Νόμου.

5 Η εισήγηση επομένως του δικηγόρου των εφεσιβλήτων
ότι η έγκριση που αναφέρεται στο άρθρο 45(3) πιο πάνω,
δεν αφορά την καθημερινή επίβλεψη των εργασιών των
επιτροπών αυτών αλλά "ίσως ένα χρονικό απολογισμό
των εργασιών των επιτροπών αυτών" δεν ευσταθεί γιατί
είναι σαφής η διατύπωση του εδαφίου 3 του Νόμου.

10 Η επόμενη θέση των εφεσιβλήτων είναι ότι δεν υπήρχε
υποχρέωση από μέρους της κατηγορούσας Αρχής να απο-
δείξει ότι έγιναν τα απαραίτητα διαδικαστικά διαβήματα
ενόψει του τεκμηρίου της νομιμότητας, (presumption of
regularity), και δεδομένου ότι δεν υπήρχε οποιαδήποτε
15 μαρτυρία ότι ο Υγειονομικός Λειτουργός του Δήμου δεν
είχε την απαιτούμενη εξουσιοδότηση, και δεν υπήρξε αμ-
φισβήτηση ή ένσταση παρά μετά το πέρας της υπόθεσης
της κατηγορούσας Αρχής. Αναφέρθηκε προς τούτο στην
υπόθεση *Ioannou and Another v. Police* (1958) 23 C.L.R.
20 266, στην οποία γίνεται αναφορά στην Αγγλική απόφαση
Price v. Humphries [1958] 2 All E.R. 725. Από πλευράς νεό-
τερης νομολογίας υπάρχει και η υπόθεση *R. v. Clerkenwell*
Magistrate ex parte D.P.P. [1984] 2 All E.R. 193, η οποία
αναφέρεται στη μη παρουσίαση της πιστοποίησης του
Υπουργού Εσωτερικών που καθορίζει το σημείο που αρ-
25 χίζει ο χρόνος παραγραφής και αποφασίστηκε σ' αυτήν
ότι εφόσον δεν έγινε ένσταση έγκαιρα και εφόσον το θέμα
αναφέρετο σε θέμα διαδικαστικό δεν μπορούσε να θεωρη-
θεί ως λόγος απορρίψεως της υπόθεσης η μη παρουσίαση
του πιστοποιητικού.

30 Στην υπόθεση *Ιωάννου*, (πιο πάνω), το θέμα που ηγέρ-
θηκε ήτο κατά πόσο σε περιπτώσεις που κάτω από το σχε-
τικό από το Νόμο περί Κλοπής και Κατοχής Ωρισμένης
Ιδιοκτησίας Νόμο, (Property of Her Majesty (Theft and
Possession) Law, Κεφ. 28), που πρόβλεπε ότι δίωξη κάτω
35 από το Άρθρο 3 δεν θα καταχωρείτο εκτός με την συγκα-
τάθεση ενός Νομικού Λειτουργού (Law Officer) ήταν
άκυρη η διαδικασία, αποφασίστηκε ότι ενώ απόδειξη ότι η

τέτοια συγκατάθεση είχε δοθεί πριν την καταχώρηση της διαδικασίας, ενόψει του γεγονότος ότι επιτράπηκε στη δίκη να προχωρήσει χωρίς να γίνει ένσταση ή αμφισβήτηση ως προς το σημείο αυτό μέχρι μετά που έκλεισε η κατηγορία την υπόθεση της το τεκμήριο ήτο ότι η συγκατάθεση δόθηκε δεόντως και η διαδικασία ορθά καταχωρήθηκε. Μια και το θέμα ήταν ζήτημα διαδικασίας η ένσταση ή αμφισβήτηση από το δικηγόρο της υπεράσπισης μετά από το κλείσιμο της υπόθεσης για την κατηγορία δεν έπρεπε να επιτραπεί.

Η προσέγγιση αυτή στηρίχθηκε στην υπόθεση *Humphries* (πιο πάνω), στην οποία ο Lord Goddard είπε ότι υπήρχε διάκριση μεταξύ μιας ένστασης η οποία αναφέρεται στην ουσία της υπόθεσης και μιας η οποία αναφέρεται μόνο στη διαδικασία. Αν η ένσταση αναφέρεται στην ουσία οι Δικαστές πρέπει να είναι πολύ προσεκτικοί αναφορικά με τη δυνατότητα να επιτρέψουν επανάνοιγμα της υπόθεσης εκεί που η κατηγορούσα αρχή απέτυχε να αποδείξει κάτι άλλο. Δεν πρέπει όμως να επιτρέψουν μια ένσταση ως προς τη διαδικασία εκεί που η ένσταση δεν ηγέρθηκε, παρά την τελευταία στιγμή.

Κατά την κρίση μας πρέπει να γίνει διαφοροποίηση των πιο πάνω υποθέσεων από την υπό εξέταση υπόθεση γιατί το τεκμήριο της νομιμότητας σ' αυτές ηγέρθηκε επειδή ο γραμματέας του Δικαστηρίου κρίθηκε ότι έπρεπε να είχε ικανοποιηθεί ότι η συγκατάθεση του αρμόδιου νομικού λειτουργού δόθηκε πριν/ή καταχωρηθεί η υπόθεση και δεν έγινε έγκαιρα η ένσταση για να μπορούσε να γίνει επανόρθωση χωρίς επανάνοιγμα της υπόθεσης. Στην υπό εξέταση όμως υπόθεση, δεν τίθεται θέμα απλής ικανοποίησως του λειτουργού, ο οποίος δέχθηκε την καταχώρηση του κατηγορητηρίου ότι υπήρξε συμμόρφωση προς τα σχετικά άρθρα του Νόμου στα οποία έγινε αναφορά πιο πάνω, και σύμφωνα με τα οποία (άρθρο 92), το αρμόδιο όργανο που καθορίζεται από αυτό ότι είναι το Συμβούλιο έπρεπε να είχε ικανοποιηθεί για την ύπαρξη οχληρίας για να επιδώσει "δια του δημάρχου ή ως αυτός ήθελεν ορίσει, ειδοποιήσιν", και να προβεί στη δίωξη της κατηγορούμενης εται-

5 ρείας ύστερα από απόφαση οργάνου που ήταν άλλο από εκείνο που χωρίς αρμοδιότητα "ικανοποιήθηκε για την ύπαρξη οχληρίας" και αποφάσισε τη δίωξη. Το στοιχείο αυτό που αναφέρεται στην ουσία της υπόθεσης ήτο κάτι το οποίο μπορούσε να εξακριβωθεί μόνο με αντεξέταση των μαρτύρων, πράγμα το οποίο έγινε στην υπό εξέταση υπόθεση.

10 Ως εκ τούτου δεν εγείρεται θέμα υπάρξεως τεκμηρίου αρμοδιότητας μια και το τεκμήριο αυτό ανατράπηκε όπως θα έπρεπε και μπορούσε να γίνει, πριν το κλείσιμο της υποθέσεως για την κατηγορούσα Αρχή με την αντεξέταση των μαρτύρων, από τις απαντήσεις των οποίων έγινε φανερό ότι δεν υπήρξε η προϋπόθεση ότι το αρμόδιο όργανο ικανοποιήθηκε ως προς τα δεδομένα τη υπόθεσης και ότι
15 αυτά δικαιολογούσαν την καταχώρηση ποινικής δίωξης. Αναμφίβολα οι διατάξεις των άρθρων 92 και 93(1)(β) που παρατέθηκαν πιο πάνω δεν είναι απλώς διαδικαστικές αλλά θέτουν προϋποθέσεις ουσιαστικής φύσεως.

20 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση επιτρέπεται και η πρωτόδικη απόφαση ακυρώνεται.

Η έφεση επιτρέπεται.